

Երևան, 10 Յունիոն, 2022

ՏԵՐՈՒԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Ֆիսուս, գուլը ինձ իմասպութիւն վեարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ: ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԱՊՈՔ 34

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒՆՈՅ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

Անդադար Տէրը պիտի օրինաբանեմ.

անոր օրիներգութիւնը շրթներուս վրայ պիտի ըլլայ շարունակ:

Տէրն է միակ պարծանքս.

Ես Տիրոջ դիմեցի, եւ աղօթքիս պատասխանեց,

վիս ապափեց բոլոր վախերէս:

Տիրոջ մօփեցէք, որպէսպի ուրախութեամբ ճառագայթէք,

եւ յուսախաբ չէք ըլլար բնաւ:

Ճաշակեցէք, եւ դեսէք՝ թէ ինչքան քաղցր է Տէրը.

Երանի անոր՝ որ Տիրոջ կ'ապաւինի:

Հզօրագոյն մարդիկն իսկ կարօպութեան

եւ անօթութեան կրնան մատնուիլ,

սակայն Տիրոջ դիմողները բանի մը կարօպ պիտի չմնան:

Եկէք, որդեակներ, մտիկ ըրէք ինծի,

եւ ես ձեւի սորվեցնեմ՝ թէ ինչ է Տիրոջ վախը:

Կ'ոււկե՞ս երկար կեանք ունենալ,

կ'ոււկես բարօր օրեր դեսնել.

լեզուդ չարախօսութեան մի ծառայեցներ,

շրթներդ բնաւ թող նենգութիւն չխօսին:

Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,

խաղաղութիւն կամեցիր եւ զայն հետապնդէ:

Տիրոջ աչքերը արդարներուն վրայ կը հսկեն,

ականջները միշտ պատրաստ են անոնց աղաչանքը լսելու:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուպիր Երրորդութիւն, տուկ աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարյուն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ

ՀՎ

ԱՌԱՋԿԱՅ 22 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 22:1-16

Հետաքրքրական նախադասութեամբ կը սկսի 22րդ գլուխը, եւ կըսէ. «Բարի անունը շաբ հարաբութենէն աւելի ընդիր է, ու շնորհը արծաթէն ու ոսկիէն աղէկ է» 1 հմր: Այսօր երբ կը ծնինք, իւրաքանչիւրին անուն մը կը փրուի: Շաքեր այդ փրուած անունով զոհ են, շաքեր կնուզեն փոխել: Բայց աւելի հետաքրքրական բաժինը այն է, որ ամէն մէկը կնուզէ այդ անունը այս կամ այն ձեռով պահել, յաւերժացնել, արծանագրել փառով փարեր փեղերու վրայ: Յաճախ երբ անուն մը կը փրուի, նաեւ փուեալ անձին կըսենք. «Անունին փէրը եղիր», այսինքն այնպիսի անուն մը փրուած է, որ այդ անունը լաւ պահէ: Ահա նոյն հասկացողութեամբ նաեւ Առակաց գիրքը կու զայ եւ կը յիշեցնէ այս անգամ անունի մասին, որ սակայն ոչ յարուկ անուն մը, այլ անուն մը որ զայն յիշեն մարդիկ բարիով, եւ այդ բարի անուանումը կու զայ Ասպուծոյ կողմէ փրուած շնորհքէն: Անուն մը, որ շաբ աւելի արժէ քան որեւէ մէկ հարաբութիւն, որովհենքեւ այդ հարաբութեամբ կարելի չէ ձեռք բերել այդպիսի անուն մը: Անուն մը որ շաբ աւելի է քան ոսկին ու արծաթը: Անուն մը, որ պիփի փրուի, այնպէս ինչպէս կը յիշուի Յայսպութիւն Յովիանու գիրքին մէջ, նոր անուն մը, քրիստոնեայ անունը, Քրիստոսով փրուելիք նոր անուն մը, նորոգուած իր նկարագրային գիշերով, նոր մարդը, իր առաքինութեամբ:

2րդ համարը յիշեցում է, որ մարդկային կեանքի դրուածքին մէջ, դասակարգումներու փարբերութիւններ ալ կան եթէ, բայց եւ այնպէս բոլորին սպեղծիք Ասպուծ ինք է, Տէրը բոլորին: Հարուստ թէ աղքաբ, քաղաքացի կամ գիւղացի, թէկուզ զոյներու փարբերութիւն, բոլորի Տէրը Ասպուծ ինք է: Նոյնը միփրը պիփի արբայայք! Պողոս Առաքեալ ըսելով. «Զիք խարութիւն, ոչ հարուստի ոչ ալ աղքաբի» Գաղփ.:

Ահա յէ ինչու Քրիստոս երբ Իր աշակերդները պիփի որկեր քարոզութեան, հետեւեալ պատուերը փուա ըսելով. «աղանիներու նման միամիտ եղէ եւ օծերու նման խորագէպ», ուրպէսզի, «զափը փեսնելով զգուշանաք», այլապէս կրնաք վնասուիլ 3րդ համար: Խորագիրութիւնը, խորքը թափանցելու, շրջահայեաց ըլլալու, յաճախ նաեւ չարիքն հեռու փախսելու, որպէսզի զնասուիլ: Այս բոլորի համար իմաստութիւն է պէքը, իսկ եթէ չունինք այդ իմաստութիւնը, ընդհակառակը կրնանք վնասուիլ: Անհրաժեշտ է ուրեմն խնդրել այդ իմաստութիւնը, որպէսզի ըսպ այնմ բարին, խորելու եւ գործելու:

4րդ համարը կը ներկայացնէ արդինքը, հետեւանքը խոնարհութեան եւ Տիրոց երկիւլը ունենալու, հարաբութիւն է, փառք է ու կեանք է: Այս բոլորը ոչ աշխարհիկ չափանիշներով, որովհենքն ունյնին աշխարհիկ չափանիշն ալ կայ, հարաբութիւն, փառք եւ կեանք: Որովհենքեւ ի վերջոյ կնուզենք ամէն ինչին արդինքը փեսնել կամ իմանալ եւ անոր օգբակարութիւնը գիրքնալ:

5րդ համարը մէկ այլ զգուշացում է, հեռու մնալու այս անգամ այնպիսի մարդոցմէ, որոնց ճամբան ծուռ է, ծուած: Ծուռ ճամբան, արբայայպութեան եղանակ մըն է, որ ըսել կնուզէ, զարդուիլ, խարեւայութեամբ, որոնց մէջ փուշեր ու որոգայիններ կան, այսինքն՝ վնասակար: Եթէ կնուզեն իմ հոգիս պահել, ուրեմն պէքը է այդպիսիներէն հեռու մնալ:

«Կրթէ մանուկը իր ճամբան սկսած ապենը, որպէսզի իր ծերութեան ափենն ալ անկէ չխոսքորի» 6րդ համար: Տաքեր փարբեր ատիթներով լսած ենք, այս խօսքը, բայց այսօրուան աշխարհը այդ իմաստով չէ հետաքրքրուած, ընդհանրապէս նաեւ ունի իր փիլիսոփայութիւնը, դիմելու եղանակը, ու դաստիարակելու արժէափը: Այսօր աշխարհը ինք իր իմաստած ձեռով կնուզէ դասպիհարակելի մանուկները, ընդինարապէս Ասպուծմէ հեռու, առանց Ասպուծոյ երկիւլին: Իւրաքանչիւր երեխայի մէջ փեսնելու կարողութիւնը եւ իւրայափկութիւնը եւ ըսպ այնմ դասպիհարակելու: Դասպիհարակելու Ասպուծոյ ճամբրուն մէջ ըլլալու: Այս բոլորի արդինքը կըլլայ այն, որ ի ծերութեան ափեն չխոսքորի, ոչ թէ չի կրնար խոսքորի, կրնայ պահ մը հեռանալ, այս կամ այն պագճառով, ինչպէս անառակ որդիի պարագային, բայց յեփոյ եփ վերադառնալու խոսքում մը կայ:

7րդ համարը դրուածքն է այս կեանքին, որուն սակայն այսպէղ յիշեցնող հրաւեր կոչ է ապրելու մեր կեանքը անպէս մը որ որեւէ մէկուն պարպական ըլլալու, այլապէս հարուստը աղքափին, մանաւանդ երբ ան ալ դրամ փոխ փուած, ուրեմն անոր ճամբան, մոռնալով, այն իրողութիւնը, որ վերը յիշեցուց ըսելով. «հարուստն ու աղքափը իրարու կը հանդիպին, երկուի սպեղծողը Ասպուծ ինք է»:

«Զարութիւնը ցանողը ունայնութիւն կը հնձէ» 8րդ համար: Մէկ այլ փարբերակը այն խօսքին որ կըսէ. «Ինչ որ ցանես պիփի հնձես», ուշ կամ կանուի: Յաճախ սերմեր կան, որոնք ուշ իրենց պատուի կու փան, բայց անխուսափելի, անպայման պարու պիփի փան: Նոյնպէս ալ նայած ինչ սերմեր կը ցանենք մեր շուրջ, եթէ բարութեան սերմեր են, ըսպ այնմ, այս պարագային չութեան սերմեր, որոնց դիմաց ունայնութիւն պիփի հնձուի, եւ պաշրպանութիւն պիփի չունենայ, այն գաւազանը որ գինք պիփի պաշրպանէր, պիփի կրուսուի:

9րդ համարը Քրիստոսի մէկ խօսքը յիշեցնող համար է. «Եթէ աչք առողջ է, դուն առողջ ես», առաւել օրինեալ ես, առաւել այդ օրինութենէն ալ աղքափին բաժին ալ կու փան: Եթէ կնուզենք, որ կրիւը անցնի, վէճն ու անարգանքը դադրին, պէքը է հեռացնել ծաղրողը 10րդ համար: Անկէ կախում ունին այս բոլորը: 11րդ համարը Քրիստոսի մէկ այլ խօսքը յիշեցնող, «Երանի սրբով մաքրուներուն, որովհենքեւ անոնք զԱսպուծ պիփի փեսնեն»: Իսկ բերանը սրբին աւելորդացն է որ դուրս կու փայ: Ուրեմն սրբի մաքրութիւնը սիրողը շրթունքներուն փայ շնորհը կայ: Առաւել եւս այդ անձը բարեկամը կը դառնայ մազաւորին:

12րդ համարը յիշեցում մըն է, թէ ինչպէս Տէրը կը պահէ ան որ իմաստութեամբ կ'ապրի իր կեանքը, բայց անօրէնին նկապմամբ իր խօսքերովը պիփի դարէ: 13րդ համարը ծոյլին վիճակը ներկայացնող համարն մըն է, որ ծոյլը ամէն դեսակի պարճառաբանութիւն կ'ընէ, մինչեւ իսկ ըսելու, թէ դուրսը առիւծ կայ: 14րդ համարը մէկ այլ զգուշացում այնպիսի կիներէն, որոնք իրենք բառերով ու խօսքերով կը դառնան թակարդ, եւ այնպիսի թակարդ որուն մէջ ինկողը դժուար թէ կարենայ դրւս գալ, առաւել եւս, Տիրոց իմաստութիւնն ու երկիւղը չունեցող աւելի դիրիին կրնայ անոր մէջ իյնալ:

Յարակ է Ասպուծոյ խօսքը, երբ առիթով մը պիփի ըսէր. «Մարդուն սրբին խորհուրդը իր ծնունդէն չար է» Ծննդոց 8.21 հնմտ 15րդ համար: Սա կը նշանակէ, որ երբ կը ծնինք անմետ չենք ծնիր, ինչպէս պիփի ըսէ նաև Դաւիթ մարգարէն, անօրէնութեամբ զիս յղացաւ մայր իմ: Ուրեմն անպայմանօրէն մեր սրբին մէջ չար խորհուրդներ կան, բայց երբ խրապի զաւազան միշտ ներկայ է, ապա այյն արեն այդ չար խորհուրդներէ կրնայ մեզմէ հետացնել, այլապէս այդ խորհուրդները հոն են, կը սպասեն առիթի, որպէսզի գործնականանան:

Ի վերջոյ, մէկ այլ յիշեցում եւս, անոնց որոնք կը փորձեն ուրիշը հարսփահարելով, աղքափին զրկանք ընելով, իրենց սրացուածքը շարգնելու, այդպիսիները կարօփի պիփի մաքնուին: Մի զուցէ այս երկրաւոր կեանքի ընթացքին ապրին որպէս բարօր կեանք, աւարփին, սակայն, ինչպիսին ըլլայ իրենց վիճակը, յիշենք Քրիստոսի պապումած մեծահարսութիւն եւ աղքափ Ղազարոսին առակը:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի դրուէ եւ ի գիշերի,
ի նսպիլ ի դան, ի զնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: